

Előfizetési árak.
 egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
 negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
 Hirdetések mérsékelt árak szerint.

A lap megjelenik minden osz-
 törtökön.
 Felelős szerkesztő:
BRANKOVICS GYÖRGY.

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 Hova a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendőek?
 Keziratok visszajuttatnak.

Kiadóhivatal: Arpad-ut 20.
 Hova a lap anyagi részét illető közle-
 menyek és előfizetési pénzek küldendőek?
 Kiadótulajdonos:
FUCHS ANTAL.

PESTMEGYE SZABADELVÜ KÖZÖNSÉGÉNEK HETILAPJA.

Hol van a millió?

— Levél a szerkesztőhöz. —

Ujpest, 1900. április 5-én.

Tisztelt szerkesztő úr!

Én is találkoztam e napokban azzal a bizonyos öregebb ujpesti polgár társammal, aki azon panaszkodott, hogy 1550 korona aszfalt-költség nyomja a vállát s aki ennek kapcsán — keserűséggel eltelve — a milliós kölcsön ügyét kezdte tárgyalni, s azon kérdést intézte hozzám, hogy hol van az a millió? hová tették a pénzt? mire fordították?

Hát biz én nem tartottam lelkiismeretemmel megegyeztethetőnek azt, hogy öregebb polgártársammal elhissem, miszerint nem tudom hol van a millió; nem voltam képes öregebb polgártársam keserűségét azzal a meggyőződéssel ellenkező állítással fokozni, hogy a milliós kölcsön a leg törvénytelenebb módon pazarolják; nem tadtam az igazságot azzal az izgató, de minden alapot nélküli állítással arezül csapni, hogy az a millió elfogyott s hogy abból a közvagyon szaporítására semmit sem, a hasznos beruházásokra pedig csak nagyon keveset fordítottak; hanem ellenkezőleg, én aki szintén ott vagyok azok között, akiket a polgárság azért tisztelt meg bizalmával, hogy az érdekeit képviseljem és megvédjem, öregebb polgártársamnak legjobb tudomásom szerint a következő felvilágosítással szolgáltam:

A milliós kölcsönnek egyetlen fillérjét sem pazarolta el se törvénytelen, se törvénytelenebb se leg törvénytelenebb módon senki, mert annak a milliós kölcsönnek, a legnagyobb összege ép úgy, mint a legkisebb, csak közgyűlésileg hozott s törvényhatóságilag jóváhagyott határozatok alapján adatott ki.

Arról a milliós kölcsönről áliandó nyilvántartás vezetettik, amelyet a vármegye számvevője rendszeren átvizsgál és eddig mindig helyesnek talált. Ezt a számvevőt pedig nem a minduntalan meggyanusított vezérő férfiak s nem az előjáróság választotta, hanem az 1898. évi 1321-ik számú rendelettel maga a vármegye törvényhatósága, egyenesen a milliós kölcsön számadásainak ellenőrzésére küldte ki.

A milliós kölcsön számadásai tehát nemcsak a megyei törvényhatóság, hanem a képviselőtestület minden tagja előtt is ismeretese, amennyiben azokat a község, illetőleg a képviselőtestület számvevő bizottsága, minden évben megvizsgálja s a képviselőtestület közgyűlése előtt a milliós kölcsön számadásaira vonatkozólag éppen úgy megteszi a jelentését, mint a község költségvetésével kapcsolatos számadásokra.

Az a milliós kölcsön egyáltalában nem fogyott még el, mert hiszen annak az összegnek az elhelyezéséről, amely még be nem ruházott, csak nem rég határozott névszerinti szavazással maga a képviselőtestületi közgyűlés; arról az összegről pedig, amely beruházott, csak a roszakarát mondhatja, hogy a községnek nem jövedelmez, hogy a közvagyon nem szaporította, hogy haszon nélküli beruházásokra fordított.

Ellenkezőleg, az eddigi beruházás mind haszonnal jár. Hiszen

*a járda költség csak átmeneti, —
 az Arpad-ut költsége a megye által konvertáltatik.*

az új községi háza megfelelő jövedelmet fog a járásbíró, az anyakönyvvezetői hivatal, a törvénybíró elhelyezésével s a bolthelyiségek bérbeadásával — hajtani.

Hát ez nem hasznos befektetés, nem hasznos gyarapítás?

Igaz, abból a milliós kölcsönből burkoltatott be, illetőleg köveztetett ki a József-, Kemény-, István-, Temető-, Bercsényi-utca, abból építettett a váci-uti csatorna és ez a befektetés mondható ugyan holt befektetésnek, de nem mondható haszontalan beruházásnak, mert annak a szükségessége, tisztasági és egészségügy szempontokból nyilvánvaló, mert azt a község és közönség közérdeke éppen úgy követelte, mint a hogy a többi utcák kövezését és csatornázását sűrűsösen és hangosan követeli.

Hogy ebből a milliós kölcsönből az az állítólagos klikk semmiféle részt sem kaphatott, az nemcsak az eddig előadott tényekből világos, de világos abból is, hogy még Ujpesten sem találkozott olyan ember, aki meg tudta volna nevezni azt az embert, aki kapott volna, s azt az összeget, a melyet kapott.

Hogy a vezérő férfiak közül olyan ígéretet, hogy a kölcsön legnagyobb része 10%-os jövedelmet hajtó befektetésre fog fordítani: senki sem tett, arról a képviselőtestületnek minden tagja, aki a kölcsön fölött határozó közgyűlésen jelen volt tanuságot tehet és hogy a kölcsön legnagyobb része tényleg jövedelmez: arról mindenki könnyen meggyőződhetik, aki nincs elfogulva s a szemével tisztán lát.

Vége öregebb polgártársam előtt sajnálatomat fejez em ki a fölött, hogy az 1550 korona aszfaltköltségnek nagy terhét nem könnyítette meg s nem vette igénybe azon kedvezőbb feltételeket, a melyekkel az előjáróság s a képviselőtestület — a saját költségvetésének a hátrányára mindenkit megkínált. Ha kérte volna a fizetési határidőnek

Calico-estély.

(Az Ujpesti Közművelődési Kör-ben 1900 márczius 31-én.) — Rendezte a Kör vigalmi bizottsága.)

Tizennyolcz urhölgy, híven a kiadott paranshoz, calico-jelmezben (piros atlasz satin), spanyol kabátkával feketén szegelyezve, dekoltált vállal, gouvrirozott aljjal, bébe fejkötőben, fekete cipőben, fekete alarczban, kétszer annyi férfi, estély (?) öltözékben alarcz nélkül, s ugyanannyi gardedame tetszés szerinti toillette-ben jelent meg.

A jelmezes hölgyek még egy háromszögletű, három bizottsági tag eredeti és hamisítatlan aláírásával ellátott belépőjegyet is viseltek.

Máskülönbén bajos, mondom, ezuttal igen bajos erről a mulatságról mindenkinek a szája ize szerint írni. Nem csekély azoknak a száma, a kik már eleve kárhoztatták, helyen nem valóznak, erőtetett dolognak tartották a calico-estély tervét. Egy része azzal motiválta meg véleményét, hogy nem való itt a calico-estély azért, mert a jelmez viselését kötelezőnek mondották ki; már pedig a jelmez anyagi áldozatokba kerül, a mely áldozatokat nem

minden körtag zsebe bírja meg. E szerint a kevésbé jól szituált körtag női tagja a priori ki van zárva a mulatságból. A másik része, a melynek már kijutott a calico-bálokból, azért ítélte el, mert hiszen minden egyes calicoba bujtatott hölgy ismert alak, a felismerhetlenség leple alatt megengedett tréfák tehát céljukat tevesztik, a mulatságot vontatottá, unalmassá teszik. Végül akadt egy rész, mely a calico-mulatság rendezését egyesek szereplési vágyának tudta be. Hogy helyesek-e ezek a vélemények, vagy melyik a helyes, avagy egyáltalában helyes-e valamelyik? azt én elbírálni nem akarom; s ha felsoroltam is a hangoztatott éme kritikákat, ugy csak tudósítói kötelességemet teljesítettem.

Valamint hogy számot adtam azoknak a véleményéről, a kik a mulatságot elítélték és nem voltak jelen, azonképen nem szabad elhallgatnom azokat sem, a kik a mulatság megtartását helyeselték s a mulatságon jelen voltak. Az a kis társaság, mely a kör helyiségben egybegyűlt, a mellett látszott tanuskodni, hogy lehet Ujpesten is calico-estélyt rendezni.

A calico-jelmez, melynek ára 18 kor. 40 fillerbe került — úgy mondják a hölgyek — annyira praktikus, hogy azt majdan otthon reggeli pongyolának is lehet használni; pótol egy amugy is nélkülözhetlen ruhadarabot. A kiadás tehát nem oly pazarlás, hogy abból

valaki magának lelkiismeretbeli dolgot kovacsoltjon. Hogy a felismerhetlenség — bár valamennyien ismerősök — megőrizhető, igazolni vették azzal, hogy meg a ferjek sem tudtak kellőleg tájékozni magukat feleségeik iránt; mert nem tűntethettek valami grand esprit-vel, az nem annyira rajtuk, mint inkább a férfiakon mult, a kiknek nagy perzentje calicobált sohasem láthatott s ezért elfogult volt és torkán szorult az ötlet. Végül pedig, hogy a calico-bál rendezése egyesek fellünesi viselkedésének szüleménye lenne, azon nevelnek, mert hiszen a kik rendeztek, azoknak a reputációja ezen a téren meg van alapítva. Így b-szelnek azok, a kik a mulatság körül activ szerepet játszottak. Le kellett írnom — az igazság kedveért — ezt is. Az olvasó hámozza ki mindebből azt, a mi a saját nevetével egyezik.

Nos, kezdjük meg az estélyt. Tíz óra körül szállingóztak a jelmezes hölgyek és — a mi kár — csakhamar megkezdették a táncot. A pajzánságra, az incselkedésre kevés idő maradt. Aztán a hölgyek tulon-tul diszkretek voltak. Tartozkodok, felénkek. De akadtak merészebbek is. Így az én izmos (?) karomat is megcsipte egy bájos calicós. Felteszem, hogy bájos volt. Sőt nem is szeretném, ha nem volt bájos. Olyan volt a csipese, mint a morphiium-injektio. Gyönyörteli mámorba juttatott. Hálás szoktam lenni. Megköszöntem.

a meghosszabbítását úgy, amint azt nagyon sokan kérték, keserűségének az Isten szabad ege alatt való kiöntésére bizonyára nem lett volna szüksége.

Mindezeket pedig azért irtam meg, hogy ne csak az én öregebb polgártársam, hanem mások is, akik könnyen félre vezethetők s a gyanúsításra éppen annyihajlammal bírnak, mint a menyire a közterhektől irtóznak: meggyőződjenek arról, hogy a milliós kölesönnél nem történt semmi törvénybe ütköző dolog, hogy a milliót — a milliókat — nem pusztítja itt senki.

Egy községi képviselő.

A 100,000 frtos sikkasztás a képviselőházban.

A kassa-oderbergi vasút ügyét illetőleg a Szőnyi Rikhard és Berkes sikkasztását Hege-düs Sándor kereskedelmi miniszter a következőleg adta elő f. hó 3-án a képviselőház ülésén:

Hege-düs Sándor kereskedelmi miniszter: T. Ház! Pichler Győző t. képviselő ur a következő négy kérdést intézte hozzám: 1 Van-e tudomása a miniszter urnak arról, hogy az állítólag az államilag garantált és kir. szab. kassa-oderbergi vasút finansziális kezelésében évek óta óriási visszaélések és sikkasztások történtek, melyek által évente a vasút jövedelme tetemes összeggel károsodott meg, mely összeget a vállalt garancia folytán a magyar állam volt kényyszerítve évente megteríteni? 2. Igaz-e, hogy a vasúti kezelés és az ott történt visszaélések és a sikkasztott összegek megállapítására a kereskedelmi miniszter egy kormánybiztost küldött ki? Igaz-e, hogy ugyanezzel a céllal az osztrák kereskedelmi miniszter is egy kormánybiztost küldött ki? 3. Ha a fentiek megfelelnek a tényeknek hajlandó-e a miniszter úr annak idején, ha a kormánybiztos működéséről beszámol és jelentést tesz, jelentést a t. Ház elé terjesztetni?

T. Ház! A kassa-oderbergi vasútnál, a mely lehet mondani, kulturális szempontból egyike a legjelentékenyebb vasutaknak s a mely minden irányban nagyon szép szolgálatot tesz a felföldön az ország forgalmának és kulturájának, az utóbbi időben csakugyan fordultak elő sikkasztások. Ennek tudomására az igazgatóság január 13-án egy, a mint később kitént, alnév alatt beadott jelentés folytán jutott Nekem egynehány nap múlva igen rövid uton, először nem hivatalosan, tudomásomra jutott a dolog, én tehát mindjárt magamhoz kérettem a vezérigazgatót, ki akkor a vizsgálatot már megindította s azóta a dologot figyelemmel kísértem. (Halljuk! Halljuk!)

Tényleg a dolog úgy van, hogy két közeg, a kik tulajdonképpen egymásnak ellenőrzésére voltak hivatva összejátszott. Ezek bevonva még a kompaniába egy független, üzleti irodában levő egyént, ennek a segítségével a díj-

viszaterítéseknel olyan módon manipuláltak, hogy a kiutalandó összegek elebe akkor, mikor a felsőbb közeg által már ellenőrzött és ellenjegyzett utalvány azon közeg kezébe került vissza egy-két számat még elebe irtak; ennek folytán a százas összegből lett ezres s ilyen módon jelentékeny összegnek kiutalványozását eszközölték, a mint mindjárt be fogok számolni. Hogy azután a kiutalványozásnál fel ne tűnjek, hogy ők veszik fel, a mi különben a szabályzatok értelmében tisztviselőknek általában tiltva is van, ezt a harmadik egyént használták fel arra, hogy az az ilyen módon meghamisított összegek felvette s azután átadván ennek a két bűnösnek, ezek egymás között osztzkodtak.

Itt a csalás abban volt, hogy mikor az utalvány a kereskedelmi osztályba visszament akkor meghamisították a számat. Az első vizsgálat csak az 1899-ik évre terjedt ki és akkor már 20.000 frt hiány mutatkozott. Erre az illetők nagy önfeláldozással készeknek nyilatkoztak ezt az összeget pótolni arra az esetre, ha bünvádi eljárást ellenük nem indítanak. Nekem ez tudomásomra jöven, azt mondtam, — különben a vezérigazgató szintén e nézetem volt — hogy a kik egy esztendő alatt ilyenformán 20.000 frtot tudtak szerezni, azok valószínűleg már korábban is üzték e dolgot s azért a vizsgálatot a korábbi évekre is ki kell terjesztetni.

Ekkor a vasúttársaság igazgatósága bizottságot küldött ki a dolog megvizsgálására és felkérték engem arra, ami különben szándekom is volt, hogy a miniszterium részéről egy szakegyént adjak rendelkezésre, a ki a miniszterium szempontjából is ellenőrizze a vizsgálatot. Ez meg is történt. Ez a bizottság azután igen nagy munkát végzett és a hosszas elabórátum eredménye, hogy ezek az emberek 1891-ben kezdtek a csalást. (Mozgas a bal- és szélső baloldalon.) akkor öt esetben összesen 1811 forintot esaltak ki, 1892-ben 17 esetben 7670 forintot, 1893-ban 16 esetben 5883 forintot, 1894-ben 20 esetben 20.111 forintot, 1895-ben 18 esetben 9364 forintot, 1896-ban 21 esetben 10.899 forintot, 1897-ben 36 esetben 20.338 forintot — ez évben erősen fokozódott tehát a dolog. — 1898-ban 23 esetben 13.633 forintot és 1899-ben 18 esetben 21.597 forintot. Összesen tehát esaltak ilyen módon: 101.309 forint 36 kri. (Mozgas.)

A tetelek pedig rendkívüli ügyességgel és óvatossággal el vannak osztva 362 forinttól 1120 frtig. Miután ez konstatació lett, az a kérdés merült fel, hogy ezekkel szemben mily eljárás követhet. Természetes dolog, hogy én egy percig sem haboztam abban a tekintetben, hogy itt nincs semmiféle kiegyezésnek vagy egyébnek helye; a bünvádi vizsgálatot nyomban meg kell indítani (Helyeslés.) és az igazgatóság kérdést teven e tekintetben álláspontomat illetőleg, én határozottan azt mondtam, hogy azonnal meg kell indítani a bünvádi vizsgálatot. Ezek folytán az meg is indították és az egyik már ill is, a másik megszőkött, tehát nyomozzák. (Mozgas.)

Miután így módon konstataciók a hiányt

»Ki vagy te egy leny?« kérdem egy eszembe jutott jámbus sorsral. »Schmecks!« felelé ő pajkosan és sarkon perdtült.

Mások ezt a feleletet grombaságnak tartanak, én azonban el voltam ragadtatva az e fogalom alatt rejlő szellemességről.

Persze, tudni kell, hogy én a nyáron Schmecks fűrdőhelyen jártam, a hol egy társas kirándulás alkalmával az ugynevezelt »tűnder-szikláka«-ra kapaszkodtunk fel, s az a szikladarab, amelyiken az urhölgygel állottam, megindult (nyilván azért, mert az urhölgy tűnder lehetett, igaz, kissé erősebb kiadásban) és mi ketten az ekként megnyílt tűnderbarlangba potyuantunk. Azaz, pardon csak én potyuantam, mert ő, tűnderletére nem potyuantott, hanem — mondjuk — aláhullt. Ez a közös veszedelem emléke Schmecksről. Tisztában voltam, ki a csipkedő calico. A főjegyzővel is erősen incselkedtek, de ő sem hagyott nekik békét. Mint mindenben, ezuttal is politikával élt. Ráfogta egyszerűen mindegyikre, hogy ismeri »Ugyan miről?« kérdi az elváltoztatott hang. »Arról, hogy te vagy a legmulabb az egész társaságban.« Melyik nő ne feledkezne meg magáról az ilyen impertinens vád hallatára. »Kiálthatatlan gromba!« vágott vissza ez is természetes hangján s a hang, akaratá ellenére, árulóává lön. Egyik ismertebb ügyvétnak a bajuszát tépáz-

ták meg, kötségekívül azért, mert soha sincs se felkötve, se kipödörve. Az elmezó orvosnak pedig fölébe suglák: »Te lump!« Megjédt az orvos. »Igen, igen, susogta tovább a calico. »Nezz a tükörbe«, — folytata, — hogy van megköttve a nyakkendő? azán a kabátodról is hiányzik egy-két gomb!« És a többi. Tartott pedig ez a trefa rövid ideig, mert a tánc nagyon tűzelt s az alarczot elviselhetlenné tette. A körmagyart már demaszkirozva jártak a hölgyek. Rottler Malvin vezénylete s Balog Jókai muzsikája mellett. Az ígért katona-zene elmaradt, aminek csak örülhetünk.

Részt vettek a táncban: Winternitz Gyuláné, Szél Manoné, Szél Kálmáné, Dr. Holló Arthuré, Dr. Führer Simonné, Dr. Bíró Gyuláné, Dickmann Gyuláné, Halász Manoné, Hevesi Vilmosné, Lincz Lajosné, Erben Samuné, Sonnenfeld Miksané, Friedmann Edéné, Weisz Jenny, Schwarz Riza, Dickmann Vilma, Spitzer Sarolta és Bihary Lujza urhölgyek. Általában a hölgyek elég kecsesen lejtettek. Ügyesebben a férfiaknál. Ha más nem, elég dícsérni való már magában véve az is, hogy ezt a gyönyörű táncot a kör parkettáira vitte és — hiszem — meg is honosította e mulattal a rendezőség. A mennyiben igaznak kell lennem, konstatació, hogy a kik jelen voltak, jól mulattak reggelig. Magam is.

Krix-krix.

és a csalásnak szomorú eredményét és miután a bűnösök iránt a törvényes lépések megtörténtek, e tekintetben természetesen a miniszteriumnak további feladata megszűnik, addig a míg ez az ügy a maga rendes útján befejezést nyer. De az igazgatósággal szemben a miniszteriumnak még volt feladata. (Halljuk! Halljuk!) Az t. i., nézetem szerint, hogy figyelmeztesse az igazgatóságot arra, hogy oly rendszabályokat hozzon és oly intézkedéseket tegyen, melyek az ilyenforma kijátszást és visszaélést lehetlenné teszik. Meg kell jegyeznem, hogy a kassa-oderbergi vasút kezelésében ugyanazon motívumok és redszabályok vannak érvényben, mint a magyar államvasutaknál, de három irányban kibővítést, illetőleg szigorítást tettek szükségessé: először, hogy ne menjen vissza az utalványozás ugyanabba az osztályba meg egyszer, mert annak értelme különben sincs, és ilyen módon az ellenőrzés kijátszható; másodsor, hogy az utalványozás külön is jegyeztessek fel és a pénztárral közöltessek, hogy az meggyőződhessenek róla, hogy az megfelel és harmadsor, hogy a dossier-k, mellékletek, a melyek eddig visszatartattak az osztályban, kísérjék a fakturát, az okmányt egész végig, hogy ne lehessen e tekintetben az eredeti okmánnyal szemben a szövegben oly beírásokat, töréseket csinálni, amelyek nem ellenőrizhetők eredeti okmányok hiányában és egyúttal, a mi természetes, az az utasítás adatott, hogy az összegek úgy töltsenek ki, hogy ne maradjon hely kenyelmesen kitélteni megszorítani a számkokat, mint ezen esetben történt. Ezen intézkedések megtörténven, hiszem, hogy e tekintetben a jövőben ezen uton legalább nem fordulhatnak elő a kassa-oderbergi vasútnál sem.

Ebből méltóztatnak látni, hogy Pichler képviselő urnak kérdesei közül kellőre megfelelttem. Megfeleltem arra, hogy tudomásom van a dologról; megfeleltem arra is, hogy számat adtam arról, hogy miképpen jártam el, továbbá megfeleltem arra is, hogy nem ugyan kormánybiztost, mert ennek nincs helye, hanem szakegyént küldtem ki a vizsgálat megjelésére. Már most válaszóimom kell a harmadik kérdésre, hogy t. i. az osztrák kormány is küldött-e ki kormánybiztost. Az osztrák kormány mindaddig, míg a lapokból és különösen a képviselő urnak interpellációjából nem értesült a dologról, hivatalos értesítést nem nyert; hanem, a mint mondtam, értesült a lapokból és tudomásom szerint szintén egy szakközveget bizott meg, hogy megvizsgálja és lássa a dolognak mibenletét.

A mi a negyedik kérdést illeti, hogy hajlandó vagyok-e jelentést tenni a kormánybiztos működéséről, erre azt válaszolom, hogy így módon járva el, azt hiszem, külön jelentést a képviselőháznak nem kell hogy adjak; a dolog meg a maga rendes útján.

De meg egy kérdésre kell válaszolnom, t. i. hogy mennyiben károsodhatik it a magyar állam; a kassa-oderbergi vasút ugyanis garantált vasút. A 101.000 frtból elesik, minthogy az illető egyének tulajdona lefoglatott s ebből meg 20—21.000 frt fog bejönni — de mivel az egyének tulajdona meg levén terhelve csak 16.000 frt kerül meg a kárból — ez a 15 — 16.000 frt, úgy, hogy körülbelül 86.000 frt kár okoztatott. En ennel az egész dolognál a következő eljárást követelem; bevarom a bünvádi eljárás eredményét, hogy konstatacióssák, ki milyen mértékben bűnös a dologban és azután a magyar állam érdekeire vonatkozó szükséges lépéseket meg fogom tenni. (Helyeslés.) Kérem a t. Házat, méltóztatassanak válaszóim tudomásul venni. (Éienk helyeslés.)

Pichler Győző tudomásul veszi a választ, de a visszaterítést ismételtén a miniszter figyelmébe ajánlja.

H I R E K.

— Varmegyei bizotts. közgyűlés. Pest-Pilis-Solt-Kis-Kün varmegye f. évi április hó 9-en és folytatva d. e. 10 orakor tartja évnegyedes bizotts. közgyűlését.

— Községi képviselőtestületi közgyűlés. Folyó év április hó 6-án délután 3 orakor tartja a közseg képviselőtestülete rendes közgyűlését, melynek következő a tárgysorozata: 1. Az állami iskolai célokra adandó telkek ügyében az 1886. évi XXII. t. cz. 110 §-a. értelmében hozandó erdemleges határozathozatal. 2. A varmegyei közigazgatási bizottság 4510/kb. 1899. számú és az újpesti rév ügyében hozott határozatának meghirdetése. 3. A varmegyei alispán ur 13749/1900. számú

végzése a dunaparti jog megóvása ügyében hozott képviselőtestületi határozatok jóváhagyására vonatkozólag. 4. A váci járási főszolgabíró ur 3850/1900. sz. rendelete Szabó Gyuláné segélyezése ügyében hozandó határozat iránt. 5. A gróf Károlyi Sándor telekfelosztási ügyében kiküldött bizottság jelentése. 6. Előjárásági előterjesztés Fleischmann Alajos pótdóhátrálékának részletekben való törlesztéseiránti kérelme tárgyában. 7. Ugyanannak előterjesztése Homolay Gusztáv volt községi irnok ki nem adott lakber pótléka tárgyában. 8. Ugyannak előterjesztése a községi kölcsönalaphoz való szükség szerinti kivétel iránti felhatalmazás megadása tárgyában. 9. Marton Dezső kérelme előnyös tételként sorozott járdaköltség részletekben való törlesztésének engedélyezése iránt. A közgyűlést megelőzőleg f. hó 5-én d. u. 3 órakor előjárásági ülés leend.

— **A község ház építő-bizottság ülése.** A község ház építő-bizottság f. hó 9-én d. u. 4 órakor ülést tart, amelynek legfontosabb tárgyát az új község házában lévő üzleti helyiségek kiadása képezi.

— **Vasárnapok — Ujpesten.** Az »Ujpesti Kereskedelmi és Iparbank« helyiségeiben egy szűkebb körű s bizalmas értekezlet volt f. hó 3-án, amely egy vásárcsarnoknak az Árpádon leendő felállítását, beható megbeszélés után a közérdek szempontjából szükségesnek találta s a részletes tervek kidolgozására egy bizottságot küldött ki, amelynek legfontosabb tagjai: Armin elnöke mellett dr. Hedervári Soma, dr. Kiss Sándor, Diamantstein Lajos, Ladányi Zsigmond, Schreiber Gyula, Heidrich I., Sonnenfeld Miksa és Ehrenwald Vilmos a tagjai. Mihelyt a bizottság a részletes tervekkel elkészül s azon kérdésekkel hogy: mennyibe kerül a vásárcsarnok, mennyi és mily értékű részvenyt kellene kibocsátani, mennyi hely lesz a vásárcsarnokban s mennyit fog jövedelmezni, tisztába jön: egy nagyobb és nyilvános értekezlet fog összehívást, amelyen esetleg a »Vásárcsarnok« részvény-társulat rögtön meg is alakul.

— **Mennyi a választó?** Az országgyűlési képviselő-választásoknál szavazati joggal bíró választók száma az 1901-ik évre összesen 2602. A f. 1900-ik évbe 2448 a választók száma és így 154 a gyarapodás.

— **A Lőrincz-utcai állami elemi iskola-épületre** vonatkozó s f. é. márczius hó 3-án felbontott építkezési ajánlatok sorsa fölött f. é. márczius hó 29-én döntött a vallás- és közoktatásügyi kormány, a mely Schreiber Gyula ajánlatát fogadta el s őt az építkezés kersztülvitelevel már meg is bízta, megbízta pedig — dacára annak, hogy Ehrenwald Vilmos és Grünfeld Armin ajánlata (114,787 kor. 49 fill.) 11,711 korona 11 fillérrel volt kedvezőbb Schreiber Gyula (126,498 kor. 63 fill.) ajánlatánál — azért, mert Schreiber Gyula már a rákospalotai állami épülettel az igazságügyi kormány teljes megegyezését vívta ki s az ujpesti község ház építésénél is teljesen kifogástalan munkát végez. Schreiber Gyula az építkezést meg e hó folyamán megkezdte, még pedig akként, hogy a régi épületet addig, a míg az iskola tart. egy kerítéssel teljesen elzárja az új építkezéstől, s így az iskola növendékei semmiféle veszélynek sem lesznek kitéve. A régi épület lebontására csak az iskola év befejeztekor kerül a sor, a midőn ezután ez a rész is meg szeptemberig elkészül. Az építés engedélyezése iránti kérvényt, az összes tervekkel együtt, Schreiber Gyula már f. hó 3-án be is nyújtotta a község előjárásági bizottságának.

— **Az Ujpesti zeneművelő-egyesületnek** (Conservatorium) választmányi ülése volt f. é. márczius hó 29-én, a melyen az intézet igazgatója iskolai jelentését terjesztette be, a mely elég kedvező. Ez alkalommal előterjesztett a f. é. márczius hó 3-án rendezett művészhangversenynek a számadása is, a melyből kitűnik, hogy a hangversenynek 85 frt a tiszta jövedelme. Ehhez hozzájárultak felülfizetes útján: Gróf Károlyi Sándor és az Ujpesti takarékpénztár 10—10 koronával, az Ujpestvidéki takarékpénztár 4 koronával, Polifka János és Török Mihály 2,80—2,80 koronával, Dr. Kálmán Ödön 3 koronával s többen hét kisebb összegben 5 koronával, kiknek hálás köszönetet mond lapunk útján is a választmány. Végre elhatározta a választmány, hogy f. é. április hó 21-én házi hangversenyt rendez; a leköszönés folytán üresedésbe jutott második alelnöki állást a jövő választmányi ülésen

tölti be s a vegyes-kart — az ősszel életbe lépteti, ha közreműködők elegendő számban jelentkeznek, a mi a díszes istentiszteletek és a hazafias ünnepélyek érdekében is kívánatos volna.

— **Hazafias kegyelet.** Az ujpesti »Függetlenségi kör« Kossuth Lajos elhalálozásának hatodik évfordulója alkalmából f. évi április hó 1-én róttá le a hazafias kegyelet adóját. A kör ugyanis e nap délutánján testületileg vount ki a Kerepesi temetőbe, a hol egy igen szép koszorút helyezett a nagy hazafi sírjára. A sírnál Katona József és Tóth János tartottak alkalmi beszédeket. Az ujpesti »Kossuth Lajos nőegylet« — a mint azt lapunkban jeleztük — már mult hó 25-én koszorúzta meg Tresz Károlyné alelnök beszéde kíséretében Kossuth Lajos sírját.

— **Katonatiszt-képezés.** A községi előjárásági közli velünk, hogy a m. kir. honvéd főreáliskolában, a Ludovica Akademiában az 1900—1901. tanév kezdetén több alapítványi hely lesz betöltendő. Az ezekre vonatkozó pályázati hirdetések a váci főszolgabírónál megtekinthetők. A honvéd főreáliskolában betöltendő »Margit főhercegnő« nevet viselő alapítványi helyre, a melyre a bemutatási jogot a vármegye gyakorolja, a pályázati kérvények legkésőbb f. évi április 8-ig a vármegyei alispánhoz nyújtandók be.

— **Esküvő.** Balla Pál, műszaki tanácsos márczius hó 29-én esküdött örök hűséget Sissovicz Ilonka kisasszonynak, Sissovicz Zsigmond ujpesti lakos leányának.

— **A magyar nemzeti zarandoklat,** mely a hercegprímás és a püspöki kar vezetésével április 24-én indul Rómába a déli vasút budai pályaudvaráról, mindenütt élenk érdeklődést kelt. Az 1900. szent esztendő, valamint a magyar katolicizmus 900 éves jubileuma egyformán vonzza az érdeklődőket. Mánások, országos képviselők, kispapok, tudósok, ügyvédek, papok, orvosok, azonkívül egyszerű földművesek is vesznek részt a zarandoklatban, a melynek kimagasló pontja lesz a Lateránban tartandó magyar istentisztelet, a hol II. Szilveszter pápa van eltemetve, a ki Szent István királynak küldötte 900 évvel ezelőtt a magyar szent koronát. Az istentisztelet Vaszary bíboros primás tartja a lateráni kanonokok segédletével, a kik megint első kanonokjai a világnak, mert a legfőbb templomhoz vannak beosztva. Az ünnepi beszédet pedig Fehér Ipoly, pannonhalmi főpápa mondja, mint annak az Asztrik apátnak utódja, a ki a Szent Istvánnak elhozta Rómából a koronát. Ezenkívül számos más egyházi ünnepseg vár a zarandoklatra, a kiket a 90 éves agg XIII. Leo pápa ünnepi kihallgatáson fogad. A zarandoklatot a püspöki kar megbízásából rendezti a magyar katolikusok római zarandoklatát rendező bizottság irodája, mely Budapesten, az I. kerületben, a krisztinavárosi plébánia épületében van. Ide küldendők a jelentkezések, valamint a tudakozások; az iroda postafordultával felel s ad minden tekintetben fölvilágosítást. Kívánatos, hogy a jelentkezés április hónap 10-ig befejeződjék, hogy az egész előmunkálattal zavartalanul lehessen teljesíteni. A zarandoklat különben nápolyi kirándulással van egybekötve, kapesolatban vele más nevezetes olasz városok is megtekinthetők. Ott lesznek a hazai tanítók küldöttei is a zarandoklatban, a melynél érdekesebbet keveset látott Róma, a meynyiben díszmagyar, modern szalonruha stb. mellett nagy számban lesz látható magyar néprajzi is.

— **Halaiozas.** Fuchs József, lapunk tulajdonosának öccse f. é. április hó 1-én életének 33-ik évében rövid szenvedés után vérömlés következtében jobblétre szenderült. A megboldogult földi maradványait f. hó 2-án kísérték nagyszámban barátai és tisztelői részvétel mellett, az örök nyugalom helyére. Az elhunytat a halottas háznál Dr. Venetianer főrabbi bucsúztatta el innen meghatóan, a sírnál Fleischer István mondott a barátok és ismerősök nevében érzelmentes bucsúszt. Nyugodjék békében.

— **Megerősített alapszabályok.** Az »Első Ujpesti és vidéke leánykiházasítási, temetkezési és jótékonsági egyesület« alapszabályait a belügyminiszter jóváhagyta s a megerősítési záradékkal ellátta. Az egyesület f. é. márczius hó 31-én tartotta első rendes közgyűlését.

— **Harmincz éves szolgálati jubileum.** A budapesti vaspálya-társaság központi főfelügyelője: Irsai Ignác f. évi április hó 1-én

ünnepelte szolgálatának 30 éves jubileumát. Ez alkalommal a társaság tisztikara testületileg tisztelgett a jubiléusnál s annak nevében Gal Károly központi főfelügyelő meleghangú üdvözlő beszédet intézett Irsaihoz. Együttal a tisztikar barátsága jeléül remekmű emléktárgyat nyújtott át. Irsai főfelügyelő meghatottan köszönte meg kartársai megemlékezését s válaszában kifejtette, hogy működésében mindig feladatai vannak a főváros életében s hosszú működése alatt sohasem jutott ellentétbe ez álláspontokkal. De e mellett mindenkor a hivatalnokok összetartására törekedett s arra, hogy minden jogos érdek kielégítést leljen, mert csak ilyen uton lehet elérni azt a célt, melyet a főváros közönsége és a társaságnak érdekei egyaránt megkívánnak. Ennek tulajdonítja azt, hogy hosszú működése ily elismerésre talált s meggyőződése az, hogy ugyanez a szellem tölti el az egész tisztikart. Ezzel az üdvözlés, az ünnepelt lelkes eljenzésével, véget ért. Irsai főfelügyelőt ez alkalomból Ujpesti ismerősei és tisztelői is melegen üdvözölték.

— **Körhelyiség-változtatás.** Az »Ujpesti Petőfi kör« helyiségeit a Petőfi kávéházból a Török-fele »Árpád« kávéházba helyezte át, mire a kör tagjai s az ifjuság — lapunk útján is figyelmeztetnek.

— **Műkedvelői színi előadással egybekötött táncvizsgálatom.** Az »Ujpesti kereskedő és iparos ifjak önművelődési köre« f. é. április hó 15-én műkedvelői színi előadással egybekötött táncvizsgálatot rendez a Colosseumban. Ez alkalommal színre kerül Follinus 3 felvonásos népszínműve »Nani«. Belépő-díj: személyjegy 1 korona, családjegy 2 korona. Kezdeté este fél nyolcz órakor.

— **Szenzációs bűnügy** kerül f. hó 23—24-én, esküdt-széki főtargyalás alá. A vádlottak Sonnenberg Adolfa és dr. Cziegler Adolf orvos. A vád gyilkosság. Az esetet lapunk is ismertette annak idejében. Az orvosnak a nevezett nő leányával viszonya volt és annak gyümölesét: egy gyermeket, közös elhatározással a Dunába dobták. Hírlik, hogy a szenzációs bűnügyet zárt tárgyaláson tárgyalják.

— **Füstté vált szenzációs hír.** F. hó 3-án házról-házra repült a hír, hogy községünkben ismét gyilkosság történt. A hír arról mesélt — s a mese egy-két fővárosi lapba is belekerült, hogy egy anyóst addig verte a menyé, amíg a felket ki nem adta. A valódi tényállás pedig az, hogy a 70 éves B. Istvánné, aki különben szívizényében szenvedett, leesett a padlásról s eltörte az egyik oldalbordáját és súlyosan megsebesítette a homiokcsontját. Eunyit állapított meg a törvényszéki boncolás is. A szenzációs hír tehát ez egyszer füstté vált.

— **A budapesti közúti vaspálya-társaságnak** márczius hónapjában 505,316 korona 94 fillér bevétele volt. Az összes bevétel január 1-től márczius 31-ig 1,480,433 korona 14 fillér volt, míg a mult év hasouló szakában 1,395,092 korona 12 fillérre rugott.

— **Leégett gyártelep.** F. hó 3-án, a hajnali órákban teljesen leégett a Főthi-ut közepében, Podvinecz és Heissler cég malomépítészeti és gépgyára. A tűzoltók csak hat órai előkészítés után voltak képesek a veszedelmet elfojtani s az iroda-épületet, a portás-lakot s a melléképületeket megmenteni. A kar száz-ezer forint, mely a biztosításokból megtérül.

— **Agyonrugta a lo.** Polczeder József rákospalotai fuvaros 14 éves hasontó nevű fia, m. hó 21-én atyja istállójában a lovak között foglalatoskodott, mi közben az egyik lo úgy meg rugta, hogy eszméletlenül terült el a földön. A szerencsétlen fia, kinos szenvedés után f. hó 24-én halt meg.

— **A kék ruha.** A világ legfuresabb és legkeptelenebb pöret tárgyalta a minap az odeszszai törvényszék. Egy leányka pörölte be édesapját, mert — ugymond — nem ruhaztatta kellőképpen s nemrég nem akart egy kék ruhát megvásárolni számára. Ezzel útját szegte annak, hogy tisztességes társaságban megjelenhessenek, fiatal emberekkel megismerkedhessenek és esetleg férjhez is mehessen. Az apa azzal védekezett, hogy nem vehetett leányának ruhát, mert nem volt pénze. Ó, valamint a kihallgatott tanuk is azt vallották, hogy a leányka szerfölött hiu, folyton ecizomázza magát és piperét vásárol. Azt azonban megvallotta az alperes, hogy gyermeke garde-robe-ja hiányos s férjhezmenetele épp ez által kétségessé vált. A tárgyalás folyamán apa és leány kibékültek és karonfogva távoztak a tárgyaló-teremből.

— **Felhívás a magyar iparosokhoz, gyárosokhoz, termelőkhöz és kereskedőkhöz!** A legelterjedtebb magyar szaklap, a XVI. évfolyamát járó »Vendéglősök Lapja« igazán hazafiassal a magyar iparosokra nagy hasznú elhatározásra jutott. A »Vendéglősök Lapja« ugyanis ezentúl minden számában a vendéglősökhöz intézett lelkes hangú felhívás kíséretében állandóan közölni fogja azoknak a hazai iparosoknak, termelőknél és a kereskedőknek a czéggjegyeket, akiknél a vendéglősök szakmájuk kellekeit és magánszükségeit honi árukól szerezhetik be. Felhívjuk tehát mindazokat az iparosokat, gyárosokat, termelőket és kereskedőket, akik honi árukat készítenek, vagy közvetítenek, hogy pontos czímüket produktumaik elsorolásával küldjék be a »Vendéglősök Lapja« szerkesztőségének. Az **Ihász György** szerkesztésében megjelenő, változatos tartalmú »Vendéglősök Lapja« szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest, VII., Akácfa-utca 7. szám.

— **Megtamadott katonák.** Káposztás-Megyeren, a vízművek közelében f. hó 3-án este négy csavargó megtamadott két szabadságra menő katonát: Varjass Gyula és Molnár Gyula közlegényeket. Az utonállók pénzt követeltek a katonáktól és mivel ezek nem akartak adni, botjaikkal és késekkel nekik estek. A katonáknak nem volt fegyverük és kénytelenek voltak hátrálni az utonállók elől, a kik az egyiket súlyosan megsebeztek, úgy, hogy kocsin vissza kellett szállítani a fővárosba a Rókus-kórházba. Az utonállók megszöktek. A pestvidéki törvényszék most a fővárosi rendőrséggel együtt nyomozza őket.

— **Árverések.** Az úpesti kir. járásbíróság hirdetési tábláján a következő árverési hirdetmények lettek folytatólag kifüggesztve: április 10-en d. u. 4 órára: Wix Jakab és társa ellen, Újpest, Atilla-utca 14/a; — április 10-en d. u. 1/2 órára: Janovszky János ellen, Újpest, Battyányi-utca 8; — április 10-en d. u. 1/2 órára: Wagner Anna ellen, Újpest, Lőrincz-utca 33; — április 11-en d. u. 3 órára: Politzer Salamon ellen, Újpest, Váci-ut 44; — április 12-en d. u. 1/4 órára: Vermes Adolf ellen, Újpest, Dugonics-utca 13; — április 12-en d. u. 1/6 órára: Diamant Gábor ellen, Rákospalota, Iskola-utca 25; — április 17-en d. e. 1/2 órára: Politzer Salamon ellen, Újpest, Váci-ut 44; — április 17-en d. u. 1/2 órára: Kőrösi Lajos ellen, Újpest, Széna-ter 2; — április 17-en d. u. 2 órára: Janovszky János ellen, Újpest, Battyányi-utca 8; — április 17-en d. u. 3 órára: Br. Pletzger Rudolfné ellen, Megyeren; — április 17-en d. u. 5 órára: Gyurajcsik István és neje ellen, Rákospalota, Iskola-utca 88; — április 17-en d. u. 6 órára: Zimprich Zsófia ellen, Rákospalota-Ujfalu, Imre-utca 9; — április 18-an d. e. 1/2 órára: Fehér János ellen, Újpest, Atilla-utca 54; — április 18-an d. u. 2 órára: Siffer Sándor és neje ellen, Újpest, Szép-utca 14; — április 18-an d. u. 3 órára: Arnstein Miksa és neje ellen, Újpest, Árpád-ut 9; — április 18-an d. u. 3/4 órára: Weinberger Miksa ellen, Újpest, Árpád-ut 13; — április 18-an d. u. 1/2 órára: Glück Adolf ellen, Újpest, Lőrincz-utca 27; — április 18-an d. u. 5 órára: Bandl Clemence ellen, Újpest, Gyár-utca 19; — április 18-an d. u. 3/4 órára: Wollár András és neje ellen, Rákospalota-Ujfalu, Tavasz-utca 18; — április 19-en d. u. 1/2 órára: Fischer (jelenleg Halász) Manó ellen, Újpest, Kossuth-utca 2; — április 19-en d. u. 1/2 órára: Bolla Mihály ellen, Újpest, Ósz-utca 25; — április 19-en d. u. 1/2 órára: Kossuth Ágoston ellen, Újpest, Kossuth-utca 15; — április 19-en d. u. 1/2 órára: Báró Pletzger Rudolfné ellen, Megyeren.

— **A Magyar Országos Méhészeti Egyesület** múlt vasárnap tartotta meg Budapesten a Köztelek nagytermében Vámosy Mihály egyesületi elnök elnöklése alatt folyó évi rendes beszámoló közgyűlést, melyen igen szép számban volt képviselve ugy a főváros, mint a vidék méhészközönsége is. A földművelésügyi kormányt Maday Izidor, ministeri tanácsos, Saárosi Ferencz miniszteri osztálytanácsos és Kovács Antal méhészeti felügyelő képviselte. A nagy gonddal kidolgozott, terjedelmes elnöki jelentésben igen érdekes adatok foglalhatók, melyek azt bizonyítják, hogy a méhészet Magyarországon immár figyelmet érdemlő nemzetgazdasági tényezővé fejlődött. A jelentés szerint az egyesületnek 2600 tagja van, kik évente 2 frt tagsági díjat fizetnek és ezért

az egyesület szakközlönyét kapják. Az egyesületi pénztárban a múlt évben 16.000 forint, az egyesület kebelében működő mézértékesítő bizottság pénztárában pedig közel 40.000 frt. kezeltetett. — A mézértékesítő-bizottság 1899 február 16-ától december 31-éig 74.200 kg. mézet értékesített és ezért az egyesületi tagoknak a budapesti fővárosi takarékpénztárnál 30.000 forintot utalványozott. Az egyesületi tagok számára 508 méhtörzsre való kertes kaptárakat készítettett és azokat az előállítására engedte át, a folyó évre pedig 1000 törzsre való méhkast gyártatott raktártá, hogy a kaptárak nagy olcsósága miatt evről-évre emelkedő keresletet kielégíthesse.

350 drb. mezszállító edényt és ládát készítettett és azokat a tagoknak teljesen ingyen bocsátotta rendelkezésére, 250 olcsó méhészeti szakkönyvet juttatott a kezdőknek. Nagymennyiségű mézrelő növényanyagot osztott szét. Részt vett a kölni nemzetközi méhészeti vándorgyűlésen, továbbá a szegedi kiállításon is, a hol a magyar méhészek II. országos kongresszusát rendezte. Végül megemlékezik a jelentős a földművelésügyi miniszter által Gödöllőn tervezett és a megnyitáshoz már közel álló méhészeti gazdaságról is, melynek létrejöveteleben az egyesületnek is van némi csekély része.

Ájajljuk az egyesületet a méhészet iránt érdeklődő olvasóinknak.

IRODALOM.

— **A Magyar Bazár** április elsején jelent száma igen csinos rajzokat hoz a lakásberendezésekről. A lap irodalmi része egyáltalán nagyon változatos és érdekes. Különböző legjobban szólhat a lap változatossága mellett a következő tartalom: 1. Klári nemi levelei, folytatás és vége. 2. Bereczky asszonyok, költemény. Versényi Györgytől. 3. Asszonytelek, Lux Terkától, folytatás. 4. Edmund de Rosland és Sarah Bernhard. 5. Magyar ipar. 6. A trónörökös özvegyének esküvője. 7. Nemess Eliza kepei. 8. A nők munkaköre. 9. A nagy világból. 10. Művészet és irodalom. 11. Szellemi torna. 12. Stefánia, költemény. Laczkó Andortól. 13. Szépítéset. 14. Az öszülés esztetikája. 15. Kertészet. 16. A márcziusi hidegek következményei. 17. Férfi-divat. 18. Olvasóinkhoz. 19. Nyíl posta. 20. Levelezés. 21. Jó tanácsok. 22. Eljegyzések. 23. Halálozások. 24. Körrejtveny.

— **Háztartás.** A Kürthy Emilné szerkesztésével az Atheneum kiadásában megjelenő Háztartás legújabb száma bő és érdekes tartalommal jelent meg. Első czikke: Asszonyok, Strunpf Katinkától, az igazi magyar gazdaszony kedves megnyilatkozása a családi tűzhelyről, egyben estorozza a modern asszonyok felszeregeit. A rovatok között szebbnél-szebb illusztrációk élenkítik a lapot. A bő szépirodalmi rész sok érdekes olvasni valót nyújt: költeményt, regényt, tárczát stb. A háztartás előfizetési ára negy dévre 3 korona. Megrendelőczim: Háztartás kiadóhivatala Budapest, Kerepesi-ut 54. sz. Mutatványszámot kívánatra küld a kiadóhivatal.

Alagi lóversenyek.

Folytonos esőzés mellett vasárnap kezdődtek meg az alagi lóversenyek, a melyeket óriási közönség nezett végig.

A csunya időert azonban bőven kárpótolta a közönséget a szép sport, mert nagy mezőnyekben és izgatott finishokban nem volt hiány. A főérdeklődés a 10.000 koronás »Rákosi-díj« felé irányult, melyre kilenc lovat nyergeltek fel. A versenyt »Eregy« nyerte meg, gróf Schönborn Ferencz tulajdona, mely Hesp Frank zsoke által kitűnően vezényelve, öldöklő iramban folytonosan vezetve biztosan 1 1/2 hosszal előzte meg a végén szépen felnyomuló Ujfalut, míg 1/2 hosszal harmadik Matura lett.

A »ring« favoritjai Sylvester és Junius teljesen verve haladtak át a célvonalon, úgy látszik, hogy nem volt inyükre az esőzéstől átázott homokos pálya. A nap hőse Schönborn gróf mellett Pejacevich Albert gróf volt, kinek három lova első lett és pedig Lauderdale, Corvinus és Fee.

Egy kis baleset is történt. Geist Gáspár Bokrosa a vecsési gátversenyben elbukott, de sem neki, sem lovasának, Koller főhadnagynak nem esett baja.

Barátságosabb idő mellett s elég nagy közönség jelenlétében folytak le a keddi ver-

senyek. A nap főeseménye az elnöki akadályverseny lett volna, de csak két ló állott ki a starthoz. Arató és Dirt cheap.

E futás a Geist istálló idei első győzelmével végződött. A legnagyobb meglepetést Rohonczy G. ur lova »Tisza gyöngye« hozta, mely igen könnyen verte meg ellenfeleit és pedig Puritaner, Résztes, Veloce, Pacsirta, Grimaldi és Esthajnant. A totalisateur tiszteres pénzzel honorálta e győzelmet. Az utlovasok közül mr. Brook volt a nap hőse, ki mint az első napon, ismét kétszer nyert.

Ma kerül előntésre az 5000 méteres, tiszteletdíj és 16500 koronával díjazott nagy alagi akadályverseny, melyben valószínű indulók:

Tricky 77 1/2 (lov. Jekyll)
Sarloita 77 1/2 (lov. Slinn)
Aspasia 76 (lov. Schejbal)
May be 74 1/2 (lov. Csompora)
Helf Gott 71 (lov. Fr. Hesp)
Diszpolgár 68 1/2 (lov. Morton)
Veszély 65 1/2 (lov. Machan)
Cherry Ripe 77 1/2 (lov. Rosack)
Délcegg II 71 1/2 (lov. Horthy I. ur)
Vignola 71 (lov. Salter)
Streber 68 1/2 (lov. Horák)
Senator II 69 (lov. Kapousek.)

Nem akarunk minden egyes ló nyerési esélyeinek bírálgatásába bocsátkozni s csupán azokat említjük meg, melyek már a mutatott formák alapján elsőrangú szerepet játszhatnak e versenyben. Ezek Tricky, Sarolta, Aspasia, May be, Helf Gott és Diszpolgár.

Mi azt hisszük, hogy Aspasia, Diszpolgár és May be az a három ló, a mely a pályázók között a legtöbb eséllyel megy a gazdag díj finishébe.

Típeink a mai versenyekre:

I. Delibáb—Diva.
II. Parázs—Ariadne.
III. Aspasia—Diszpolgár—Maybe.
IV. Ujfalu—Valaki.
V. (Ujfalu)—Junius.
VI. Antigone—Pentesilea.

A közönség köréből.*

Rokonainknak és barátainknak szives tudomására hozzuk, hogy leányunk, ARABELLÁT Dr. ARADI BÉLA ügyvéd urral f. hó 3-án eljegyeztük.

Klein Ignác és neje.

Nyilatkozat.

Az »Ujpesti Hírlap« legutóbbi számában »Tömeges párbajok, azaz jegyzőkönyvek« czim alatt megjelent hirre vonatkozólag ezennel kijelentem, hogy mint a márczius 10-en rendezett táncmulatság penztárosa sem a mulatságon, sem pedig az után senkivel össze nem kezeztam; senki engem nem provokált, valamint én sem provokáltam senkit.

Boldog Lajos, joghallgató.

Köszönet.

Fogadják őszinte szívből fakadó köszönetünket mindazon jó barátok és ismerősök, kik fivérünk, Fuchs József elhunytától föltti gyászunkban részt vettek, részvételükkel megvigasztaltak, az elhunytat pedig rokonszenvekkel egész a sírig elkísérték.

Ujpest, 1900 április 2-án.

A gyászoló család nevében:

Fuchs Antal.

*E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Szerkesztői üzenetek.

N. K urnak, helyben. Ne tessék vele törődni. Kár lenne különben méltó felháborodását rá pazarolni. Az az ur — higye el nem szemtelen, csak önhitt, arrogans s kissé durva temperamentum, különben olyan jó fia, hogy csupa szivességből mindenkinek mindent megtesz — inyéert, soha sem reflektál semmiféle díjra, mert a levegőtől él, azért olyan felfuvalkodott. Ennyi az egész. Bátran kérhet tőle tanácsot s rá is bízhatja az ügyeit, ha pörnyeres esetében is pörvesztes akar lenni.